

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

Jún 2024 | Číslo 57

Prečo nám Ježiš
nestačí?

Útok na svitaní

Nevymeň prameň za cisternu

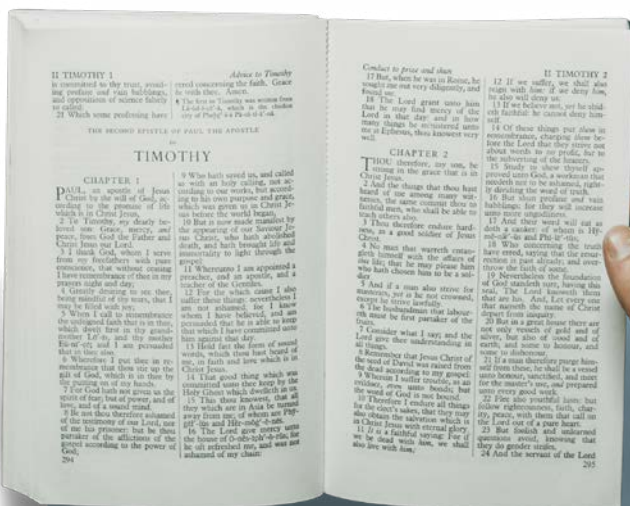

Rozprávať budem o Tvojich veľkých činoch

Budem Ťa vyvyšovať, Bože môj, Kráľu, na večné veky dobrorečiť Tvojmu menu!
 Budem Ti dobrorečiť každý deň, na večné veky chváliť Tvoje meno!
 Veľký je Hospodin a všetkej chvály hoden, Jeho veľkosť sa nedá vystihnúť.
 Nech pokolenie pokoleniu vychvaľuje Tvoje diela a hlása Tvoje mocné skutky.
 Chcem uvažovať o nádhere Tvojej slávnej veleby, o Tvojich predivných činoch.
 Hovoriť budú o sile Tvojich úžasných skutkov, a ja rozprávať budem o Tvojich veľkých činoch.
 Širia pamiatku Tvojej veľkej dobroty, plesajú nad Tvojou spravodlivosťou.
 Lútostivý a milosrdný je Hospodin, zhovievavý a veľký v milosti.
 Hospodin je dobrotivý ku všetkým, Jeho milosrdenstvo sa rozprestiera nad všetko Jeho stvorenie.
 Hospodine, nech všetky Tvoje skutky vzdávajú Ti vďaka a Tvoji zbožní nech Ti dobrorečia!

Nech hovoria o sláve Tvojho kraľovania a Tvoju moc nech zvestujú.
 Aby hlásali synom ľudským Tvoje mocné skutky, nadmernú slávu Tvojho kraľovania.
 Tvoje kraľovanie je kraľovaním všetkých vekov, cez všetky pokolenia Tvoje panovanie.
 Hospodin podopiera všetkých padajúcich a pozdvihuje všetkých sklúčených.
 Na Teba sa upínajú oči všetkých a Ty im dávaš pokrm v pravý čas.
 Otváraš svoju ruku a všetko živé sýtiš s ochotou.
 Spravodlivý je Hospodin vo všetkých svojich cestách a milostivý vo všetkých svojich skutkoch.
 Blízky je Hospodin všetkým, ktorí Ho vzývajú, všetkým, ktorí Ho vzývajú opravdivo.
 Plní želania tým, ktorí sa Ho boja, počuje ich volanie a pomáha im.
 Hospodin chráni všetkých, ktorí Ho milujú, vyhladzuje však všetkých bezbožných.
 Ústa mi budú ohlasovať chválu Hospodinovu, nech každé telo dobrorečí Jeho svätému menu na večné veky.

Žalm 145

Vážení čitatelia, verím, že budete súhlasiť so mnou v tvrdení, že všetci máme radi poriadok a čistotu. Predsa, málokedy máme záľubu v snahe o to, aby poriadok a čistota pretrvávali. Nemusíme nič robiť a poriadok v našich príbytkoch sa veľmi rýchlo zmení na neporiadok. Nemusíme prstom pohnúť a naše polia prekryje burina. Nemusíme vynaložiť ani trochu námahy na to, aby sa v našej myslí nahromadila špina. So založenými rukami nemožno bývať v čistom dome ani žiť s čistou myslou a čistým srdcom. Znie to namáhavo. A mnohokrát aj je. Avšak predsa je veľmi jednoduché. Stačí dovoliť Bohu, aby konal to, čo iba On môže.

„Lebo On pozná cestu, ktorou kráčam, keď ma preskúša, vyjdem ako zlato“ (Jób 23:10).

Boh je, ktorý skúša. On je oheň spaľujúci. Či máme radi dotyk ohňa? Veď nás popáli. Je to nepríjemná skúsenosť, radi by sme sa jej vyhli. Na druhej strane, páči sa nám lesk zlata. Bez ohňa však to zlato by nemalo hodnotu. Nikto neurobí šperk z neprečisteného zlata. Tak i my budeme vzácní a čistí ako zlato, keď dovolíme, aby nás Najvyšší preskúšal a strávil nečistotu, ktorá nám kradne lesk. *„Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce; skúmaj ma a všímaj si moje cesty. Pozri, či nejdem bludnou cestou, a veď ma po ceste k večnosti“ (Žalm 139:23-24).*

I tieto chvíle venujme práci na vnútornom človekovi. Nazrime do Božieho dokonalého zrkadla, a ak tam je niečo, čo je potrebné odstrániť, premeniť – dovoľme, aby nás Boh preskúmal a potom buďme hotoví aj k zodpovedajúcemu činu. Amen.

Jana Záhorcová
Zodpovedná redaktorka

Kresťanský časopis „Manna“ je štvrtročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.
Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová

Dizajn:
Alen Kačanski
Jazyková korektúra:
Anna Pintírová

Technickí redaktori:
Tatiana Valová,
Sára Červeniová,
Filip Anđelić

Distribúcia pre Srbsko:
Sebastian Červeni,
mobil: 065/890-06-15,
e-mail: sebastian.cerveni1@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Jún 2024.
www.manna.org.rs

obsah

PEROM KAZATEĽA

4 Prečo nám Ježiš nestačí?

6 Dôvody

PRE CELÚ RODINU

9 Výzva utekať

10 Nevymeň prameň za cisternu

12 Útok na svitaní

14 Boh je so mnou aj v nemoci

OSOBNÝ VZRAST

17 Vízia, druhá časť

SVEDECTVÁ

18 On hovoril do môjho vnútra

19 Keď som sa prestala modliť

20 Slávi Pána moja duša

NA POVZBUDENIE

21 Formovanie histórie

NA ZAMYSLENIE

22 Proti prúdu

Prečo nám Ježiš nestačí?

Všetko, čo robíme, robíme podľa toho, aký je náš motív. Na všetko potrebujeme dôvod, ktorý nás bude udržiavať vo chvíľach alebo obdobiach, keď sa nám cesta nedarí tak, ako sme očakávali. V súčasnom svete je vážnou výzvou vybrať si ten správny motív, prečo robíme to, čo robíme. Je mnoho možností, z ktorých si môžeme vybrať, prečo niečo robíme. Žijeme vo svete, v ktorom sa „odhaľuje“, že existujú viac ako dve pohlavia. Čo viac povedať? Aby si takému niečomu uveril, musíš seba zaslepiť, aby si nevidel to, čo tvoje oči vidia a videl to, čo ti svet vraví, že vidíš. Doba, v ktorej žijeme, je taká, že môžeš pretrpieť vážne následky, pretože veríš a rozprávaš to, čo je fakt. Takéto niečo je pre toho, ktorý vidí, problém pochopiť, prečo ten zaslepený ignoruje fakty a ten, čo je zaslepený kategoricky odmieta prijat' fakty. Viem, že je bezpredmetné o takomto niečom písať, ale to je svet, v ktorom dnes žijeme.

V knihe Zjavenia Jána 3:14-16 sa píše nasledovne: „A anjelovi sboru Laodičanov napíš: Toto hovorí Ameň, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho: Znam tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Bárs by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst.“

V uvedených veršoch môžeme vnímať záver, že sa potrebujeme rozhodnúť. V danom bode rozsúdiť vec, rozhodnúť sa, že budeš buď na strane horúceho, alebo na strane studeného. Tiež vidíme, že máme tri možné stavy: byť studený, horúci alebo vlažný. Súd, ktorý Jánovi hovorí Boh je, že „súhlasím, aby si bol studený a súhlasím, aby si bol horúci, ale neznášam, keď si vlažný.“

Keď si studený alebo horúci, tomu rozumiem. Je to tvoje rozhodnutie, tak si sa rozhodol a je tomu tak, ale nerozumiem tomu, keď si vlažný, nerozhodný, nevieš rozsúdiť.

Boh neznáša vlažnosť a nerozhodnosť. Ak mi povieš, že je toto dobré, prisvedčím, že je a ak iný povie, že je zlé, jemu prisvedčím, že je zlé. Ty mi povieš, že je ukradnúť hriech, tak tebe prisvedčím, že je; iný mi povie, že sú prípady, keď ukradnúť je oprávnené, aj tebe prisvedčím, že je tak. To je stav vlažnosti a nerozhodnosti. Keď ide o Pána Ježiša, majme na vedomí, že Pán Ježiš je Kráľ, prvý a posledný, všetko vo všetkom. On nemá oponenta. Diabol nie je Ježišov oponent, s ktorým súperí o víťazstvo. Pán Ježiš už zvíťazil. On je víťaz a buď Ho prijmeš, alebo Ho odmietneš. Vyberieš si Pána Ježiša alebo čokoľvek iné.

Boh neznáša, keď mu svojím životom raz ukážeš, že chceš byť spasený a inokedy, že si nepraješ. Na to rovnaké raz povieš, že môže byť a potom, že to nechceš. Je to podobné tomu jednému z troch, ktorým pán dal hrivny, jednému päť, druhému dve a tretiemu jednu (Matúš 25:14-30). Keď pán odišiel, tí dvaja s piatimi a dvomi hrivnami sa hneď odhodlane dali do práce a získali ešte toľko hrivien, no ten s jednou hrivnou bol úplne vlažný a nerozhodný. Keď sa pán vrátil a žiadal správu, čo s hrivnami spravili, tento s tou jednou povedal: „Pane, znal som ťa, že si prísny človek, ktorý žneš, kde si nesial, a shromažďuješ ztade, kde si nerozsypal, a bojac sa odišiel som a skryl som tvoju hrivnu v zemi; hľa, tu máš, čo je tvoje.“ Úplná vlažnosť.

Súhlasím, aby si bol studený a súhlasím, aby si bol horúci, ale neznášam, keď si vlažný.

Vedel, že je pán prísny, že žne, kde nesial a zhromažďuje stade, kde nerozsypal, a predsa sa nebál zakopať hrivnu. Prečo tie fakty o pánovi, že je prísny, vplyvný, disciplinovaný, dôveryhodný, pravdivý, spravodlivý nestačili, aby sa aspoň pokúsil robiť s tou hrivnou, aby sa rozhodol, že bude horúci alebo studený?

Keď by ju nezakopal, ale, podobne ako tí dvaja, pracoval s ňou, možno by ju celú stratil a keď sa vrátil pán, povedal by, čo robil a ako ju stratil. Možno by mu pán odpustil, dal radu zo skúsenosti a ponúkol ešte jednu hrivnu, alebo možno by s ňou získal ešte jednu, dve, tri hrivny. To nikdy nezistíme, pretože ju zakopal. Ani ju nikomu nedal, ani s ňou nepracoval. To, že dobre poznal svojho pána, aký on je a čo si môže dovoliť robiť,

vôbec pána neoslovilo; jediné, čo pána zaujímalo bolo, že čo sa rozhodol urobiť s jeho hrivnou. Prečo, to kým je Pán nestačí? Prečo mám alternatívu za Pána?

Keď Pán Ježiš nestačí, ideme za vecami, ktoré by v našom živote mali nahradiť Pána. Ideme za ľuďmi, ktorí by mali nahradiť Pána. Ideme za učením, ktoré by malo nahradiť Pána, hoci Pán Ježiš nemá oponenta. Nikto mu nie je rovný. Nebuď vlažný a nerozhodný, keď vieš, aký Pán Ježiš je. Rozhodni sa, stoj na Jeho strane a nedovoľ si povedať, že si spokojný. Ukáž Mu, že si hotový urobiť všetko pre spasenie a že nieto nič, čo Pána Ježiša môže nahradiť.

Martin Širka

Dôvody, prečo chodiť s Bohom a prehýbiť svoj vzťah s Ním

„Po každej tej ceste, ktorú vám prikázal Hospodin, váš Bôh, pojdete, aby ste žili, a aby vám bolo dobre, a aby ste dlho žili v zemi, ktorú zaujmete do dedičstva“ (5. Mojžišova 5:33).

Žiť život s Bohom uľahčuje a dáva nám nádej. Možno si to neuvedomujeme, ale chodiť s Bohom je oveľa lepšie ako kráčať bez Neho, a tu je dôvod.

1. Chodenie s Bohom robí veci možnými

Pán nikdy nepovedal, že náš život tu na zemi bude ľahký. Budeme prechádzať ťažkými časmi a budeme musieť bojovať. Avšak náš čas tu na zemi bude stáť za to. Sme tu, aby sme šíрили Božiu lásku a svetlo druhým a šíрили dobré posolstvo, že Ježiš je naším Spasiteľom. Keď kráčame s Bohom, nemusí to veci uľahčovať, ale veci sa stávajú možnými. Kráčanie s Bohom nám dáva istotu Jeho prítomnosti a moci v našich životoch. Náš Boh je mocný a s Ním je všetko možné. Dokážeme vydržať skúšky a aj bolesť srdca. Vďaka Kristovej moci vzkriesenia v nás, môžeme zvíťaziť vo všetkom.

„A budem sa prechádzať medzi vami a budem vám Bohom, a vy mi budete ľuďom.“ – 3. Mojžišova 26:12

2. On je naša útecha

Pán vždy kráča vedľa vás. Prežíva s vami každú situáciu. Miluje vás a stará sa o vás a vždy bude stáť po vašom boku. Kráčanie s Ním vám dá útechu vedieť, že je tu vždy pre vás. Je vždy s vami, keď potrebujete niekoho, o koho sa môžete oprieť a máte rameno, na ktorom sa môžete vyplakať. Vždy je tam s otvorenou náručou pre vás.

„Aj keby som išiel dolinou tône smrti, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou; tvoj prút a tvoja palica ma potešujú.“ – Žalm 23:4

3. Boh vám pomôže

Bez ohľadu na to, čím prechádzate, Boh vám pomôže. Vždy Mu môžete volať o pomoc. Keď ste frustrovaní a nahnevaní, volajte na Neho. Keď ste naštvaní a cítite, že už nemôžete ďalej, volajte na Neho. On tu vždy bude, aby vás vyzdvihol a posunul vpred.

„Lebo nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol súcítiť s našimi slabosťami, ale pokúšaného vo všetkom, podobne nám, bez hriechu. Pristupujme tedy so smelou dôverou ku trónu milosti, aby sme dostali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas.“ – Židom 4:15-16

4. Chodenie bez Boha je iba zbytočný boj

Keď nechodíme s Bohom, budeme bojovať ešte viac, pretože sme úplne sami. Na veci si musíme prísť sami a bude to oveľa ťažšie, ako by to malo byť. Boh je svetlom na našej ceste. On nám ukáže cestu, ale bez Neho musíme nájsť cestu sami, a to cez temnotu. Prečo bojovať sami, keď môžeme mať Boha, aby nás viedol? „Potom im zase hovoril Ježiš a riekol: Ja som svetlo sveta. Ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.“ – Ján 8:12

Žiadny vzťah v našom živote nie je dôležitejší ako ten, ktorý máme s naším Stvoriteľom a Darcom života.

Ale ako aj každý iný vzťah, stále prežívame vzostupy a pády. Niektoré dni sa cítíme skutočne blízko Bohu, pretože vieme, že je priamo pri nás na každom kroku. Iné dni máme pocit, akoby bol Boh vzdialený alebo akoby nemal veľa spoločného s výzvami nášho každodenného života.

Vzťah s Bohom nás bude podporovať a umožní nám žiť plnohodnotný život aj počas ťažkých dní. Ako teda môžeme prehýbiť svoj vzťah s Bohom? Tu je niekoľko rýchlych nápadov:

1. Spoznaj, kto je Boh — čítaj Bibliu

Toto už poznáme, však? Keďže Biblia je spôsob, akým sa nám Boh zjavuje, neexistuje lepší spôsob, ako Ho spoznať! Presne ako nám pripomína prorok Izaiáš:

„Tráva uschla, kvet uvädol, ale slovo nášho Boha stojí na veky.“ – Izaiáš 40:8

Ak máte problémy s čítaním Biblie (alebo aj keď nie), skúste zmeniť svoju rutinu. Namiesto krátkej pasáže denne si sadnite a prečítajte si dlhšie časti knihy, aby ste získali celkový obraz. Alebo ak ste zvyknutí na veľké oddiely, vezmite si čas na niekoľko veršov. Požičajte si komentáre, použite príručky alebo si zmeňte čas štúdia! A nezabudnite sa podeliť o všetky nové poznatky alebo svedectvá s ostatnými a opýtajte sa ich, čo sa oni naučili!

2. Trávte čas s Bohom – modlite sa

Ako aj každý iný vzťah, je dôležité, aby sme trávili čas rozhovormi s Bohom a počúvaním na Boha.

Niekedy však naozaj nevieme, o čom hovoriť. Hovoríte Bohu, za čo ste vďační? Vyznávate Mu svoje hriechy? Modlite sa za potreby? Nájdete si niekedy čas povedať Bohu, aký je On úžasný? Nájdete si čas, aby ste Ho oslavovali a uctievali?

Keď si nie sme istí, ako sa máme modliť v našom súčasnom období života, vždy sa môžeme pokúsiť modliť cez žalmy. Žalmy pokrývajú celú škálu ľudských skúseností a emócií a poskytujú námiet na priblíženie sa k Bohu, bez ohľadu na okolnosti, v ktorých sa nachádzame.

Podobne ako žalmista, môžeme volať k Bohu s dôverou, že počuje naše modlitby a že odpovie v láske (Žalm 17:6-7).

3. Ži svoju lásku k Bohu — poslúchaj Ho

Ježiš pred svojou smrťou povedal svojim učeníkom: *„Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje.“* – Ján 14:21

To je asi také jednoduché. Ak Boha milujeme, poslúchame Ho. Biblia stanovila zásady pre interakciu s našimi rodičmi (Efežanom 6:1-2) a ľuďmi, s ktorými nesúhlasíme (Rimanom 14:1-21)... Pripomína nám, aby sme sa usilovali o to, čo je dobré (Filipanom 4:8-9) a aby sme boli pokorní a súcitní (Kološanom 3:12). Aj keď je poslušnosť niekedy dočasne nepohodlná alebo nepríjemná, vieme, že v konečnom dôsledku je to najlepšie. Toto sú príkazy, ktoré nám Boh dal z lásky, aby nás chránil a pritiahol k sebe.

4. Žite Božiu lásku k druhým – slúžte

Pretože nás Boh miluje, sme povolaní milovať aj tých, ktorí sú okolo nás – aj keď to nie je ľahké alebo aj keď ľudia okolo nás nemilujú (1. Jána 4:19).

Nemusí to byť zložité. Môžeme ponúknuť šálku horúcej kávy. Alebo môžeme byť štedrý s naším časom a peniazmi. Môžeme si nájsť miesto na službu v cirkvi. A prinajmenšom sa môžeme modliť – najmä za tých, s ktorými sa snažíme vychádzať.

Môžeme sa naučiť milovať druhých prostredníctvom starostlivosti o ľudí okolo nás. Skúsme to a skúsme to znova, aj keď sa nám to nie vždy páči. Vďaka tomu sa priblížime k Božiemu srdcu tým, že sa budeme snažiť žiť podľa Jeho priorít.

Žiadny vzťah v našom živote nie je dôležitejší ako ten, ktorý máme s naším Stvoriteľom a Darcom života.

5. Užívajte si dary, ktoré nám dal – žite s vďačnosťou

Nakoniec sa jednoducho tešme z Boha a z mnohých darov, ktoré nám dal. Keď sa pozriete hore, vidíte modrú oblohu? Vložil to tam náš milujúci Boh. Cítite teplo slnka alebo chlad vetra? Sú to dary nášho Otca. Máte prsty na rukách a nohách? Aký dôvod na vďačnosť!

Máte krásnu rodinu, dom na bývanie, pokrm a zdravie? Aký dôvod na vďačnosť!

A zo všetkých darov, ktoré máme, aký väčší dar je ako samotný Boh! Obetoval tak veľa, jednoducho pre vzťah s nami. Čo môže byť úžasnejšie ako to? Odpovedzme s radosťou.

Jaroslav Andrášik

Výzva utekať

„Ale ty, ó, človeče Boží, utekaj od takých vecí, ale sa žeň za spravodlivosťou, pobožnosťou, vierou, láskou, trpezlivosťou, krotkosťou“ (1. Timoteovi 6:11).

Utekať? Ako sa roky mňajú, vždy je ťažšie to uplatňovať v bežnom živote. Teda, myslím na utekanie. Zdá sa mi, že som to iba pred niekoľkými rokmi dokázal ľahšie zvládnuť. Mohol by som povedať, že už mám tie svoje roky a iste i viac kilogramov a utekanie sa mi nedarí, avšak ani nemám v tom záľubu do tej miery, ako keď som bol mladší.

Pavel apoštol nazýva Timoteja „človekom Božím“. Okrem toho, že ho tak nazval, všimam si, že ho tým i vyzval. Byť nazvaný „človek Boží“ Pavlom apoštolom bolo istotne vzácne, ale Timotej popri tom, že bol tak nazvaný, bol i vyzvaný, a tou výzvou bolo utekať. Utekať od niektorých vecí, no nie do neznáma, ale utekať od niečoho a hnať sa za niečím.

Boží muži utekajú.

Od čoho človek Boží uteká a k čomu sa ženie?

Pavel to Timotejovi jasne napísal.

„A tí, ktorí chcú byť bohatí...“ (1. Timoteovi 6:9).

Nepísal Pavel o tých, ktorí sú bohatí, ale o tých, ktorí chcú byť bohatí. Takí, hovorí Pavel apoštol, upadajú do pokušenia, osídla a žiadostí, ktoré sú nezmyselné a škodlivé. V materiálnom svete, v ktorom žijeme, je ľahko upadnúť práve do takýchto vecí, len pretože sa ženieme k tomu, od čoho by sme mali utekať. Božie slovo nás napomína, aby sme si skontrolovali svoj kompas, či náhodou neutekáme v nesprávnom smere, či sa náhodou neženieme za nesprávnym cieľom. Muž Boží, „žeň sa za spravodlivosťou, pobožnosťou, vierou, láskou, trpezlivosťou, krotkosťou.“ Spravodlivosť znamená jednat' správne. Ak by to bolo aj pre mňa osobne na škodu, predsa budem konať tak, ako je správne. Hnať sa za pobožnosťou znamená hnať sa za Bohom.

Nie hnať sa za nábožnosťou. Nábožnosť znamená iba vyzerať tak, že sa žením za Bohom a pobožnosť je nedbať, ako vyzerám v očiach ľudí, kým sa opravdive žením za poznaním Boha. Je zaujímavé, že za týmito vecami je potrebné sa hnať a od tých prvých je potrebné utekať. To nie je napísané pre všetkých mužov, ale iba pre mužov Božích. Iba mužovia Boží takto utekajú a takto sa ženú. Zdá sa mi, že mužovia Boží musia mať výbornú kondíciu. Oni sa ženú za tým, aby robili správne, hoci aj niekedy sebe na škodu; ženú sa za tým, aby boli blízko Boha a aby mali vieru, čiže ženú sa za vierou. Viera príde z počutia a počutie skrze slovo Božie. Aby som sa hnal za vierou, potrebujem vždy Slovo, ktoré mi zjaví Krista. Inak sa viera v Neho nemôže udržať.

Potrebné mi je Božie slovo, ktoré nielenže počujem, ale ktoré, keď počujem, mi zjavuje Pána Ježiša Krista. Božie slovo ma vždy vedie ku poznaniu Krista. Ak sa chcem hnať za vierou, musím počuť Božie slovo, ktoré mi odhaľuje Krista. Čím viac mi Ho odhaľuje, tým viac Ho poznávam, a tak Mu verím vo väčšej miere. Spravodlivosť, pobožnosť a viera sú veci, za ktorými sa musím hnať, kým utekám od vecí, ktorá ma vedie k úpadku, do pokušenia, osídla a žiadostí, ktoré sú nezmyselné a škodlivé. Nie je to napísané pre všetkých mužov sveta, iba pre Božích mužov. Boží mužovia jednajú správne, žijú pobožne a počúvajú Božie slovo, aby viac poznali Krista, ktorému potom viac veria. Sú tu ešte nasledovné tri veci, ktorými Pavel apoštol vyzval Božích mužov: láska, trpezlivosť a krotkosť. Je zvláštne, že za týmito vecami je potrebné sa hnať. Naznačuje to akoby chceli pred nami utiecť. Ak sa však nebudeme za nimi hnať, istotne nám i utečú. Boží muž, utekaj od toho, čo ťa chce stihnúť a žeň sa za tým, čo ti môže ľahko ujsť!

Nevymeň prameň za cisternu

Z čítania na pokračovanie

Milujúca Pána - to je synonym spokojnej ženy. Nie dokonalá, žijúca v hojnosti, ktorá vlastní každú vec, na ktorej sa jej oko zastaví. Nie najmodernejšia, vyhovujúca trendom, oplývajúca materiálным. Neohliada sa ani v kráse a vonkajšej ozdobe. Dokonca ani v postavení, vzdelaní a ani v ľudskom obdive. To nedefinuje opravdive spokojnú ženu Božiu. Milujúca Pána, taká žena môže vlastniť spokojnosť, ktorá je tak potrebná v dnešnom svete, ktorý hlása povrchnosť a konzum.

Spokojnosť sa prejavuje v duchovnom rozmere kresťanskej ženy.

Podstatou takej spokojnosti je milovať Pána. A čo by sme povedali, že to zahŕňa - milovať Pána? Počúvať a plniť Jeho príkazy, rozkazy a návody. Veriť Jeho Slovu a užívať si to, kto On je. Vyvoláva to v nás spokojnosť alebo nás zomkyna v povinnosti?

Ako môžeme byť spokojné, keď okolnosti, ľudia a situácie nie sú priaznivé? Práve v tom je rozdiel medzi spokojnosťou v Pánovi a spokojnosťou svetskou. Svet kričí, že spokojná žena má splňať určitý štandard, vzhľad a postavenie, inak by nemohla byť spokojná. Je len jedna opravdivá spokojnosť ženy kresťanky - aby Boh bol v nej oslávený.

Keď sme my spokojné v Ňom, vtedy je On najviac oslávený v nás.

Keď je Boh najviac oslávený v nás, vtedy sme najviac spokojné.

Ak tomu nie je tak, čerpáme z vlastnej deravej cisterny a je to smutné.

Naopak, ak prinášať Bohu slávu určuje stupeň našej spokojnosti, vtedy je to jediná opravdivá spokojnosť. Ak stupeň svätosti určuje stupeň našej radosti, sláva Bohu! Preto sa spokojnosť ženy kresťanky ohliada v duchovnom rozmere. Tento svet nevie pochopiť, ako taká žena, ktorá nemá všetko, nežije v dokonalých podmienkach, nevlastní veci, ktoré trend diktuje, nevyzerá podľa kritéria sveta, nemá požadované postavenie v spoločnosti a netuži po chvále ľudskej, môže byť spokojná?

Nemôže to svet pochopiť. My však nie sme povolané byť pochopené, ale spokojné. Nie sme povolané byť vedené prúdom trendov, ale splniť Božie prikázania. A to všetko, aby On bol oslávený. Keď On bude oslávený v našich životoch, prinesie to spokojnosť do nášho ducha.

Čím viac sme Bohu poslušné, tým viac budeme spokojné. To je umenie života ženy kresťanky. Poznať Božie slovo, Jeho srdce a zámer pre naše životy. Neuspokojujme sa, kým nebudeme v strede Jeho vôle. Spokojnosť pramení z poslušnosti a vrcholí svätým spôsobom života, ktorý sa nekláti svetským naliehaním. Kým sa svet chváli materializmom, úspechom, postavením, finančným zabezpečením, výhľadom, popularitou, našou chválou je Kristus! Keď niečo robíme, nech koreň spokojnosti je v tom, že Boh je z toho oslávený. To je jediná opravdivá spokojnosť.

Ked' niečo robíme, nech koreň spokojnosti je v tom, že Boh je z toho oslávený.

Aj spokojnosť, ako každý kvalitný obsah, pramení z Boha. Je to rozmer duchovný a nepochádza z fyzických uspokojení.

Pane, pomôž nám takto žiť. Chceme, aby si Ty sám bol zdrojom takého postoja, rozhodnutia a spôsobu života. Nechceme to inde hľadať, lebo nenájdeme a upadneme do víru nespokojnosti a porovnávaní sa.

Jeremiáš 2:12-13 „*Deste sa, nebesá, nad tým, zhrozte sa, užasnite veľmi- znie výrok Hospodinov - lebo dvojaké zlo spáchal môj ľud: opustili mňa, prameň živej vody, aby si vykopalí deravé cisterny, ktoré neudržia vodu.*“

On je jediný prameň, všetko ostatné sú cisterny, a to deravé.

Odvráťme sa od tých plytkých vecí, neudržia našu spokojnosť a zabijú nás smädom. Nekopme cisterny, ktoré sú dočasné a nedokážu uhasiť náš duchovný smäd. Potom do tých deravých vecí padajú aj naše deti a rodiny. A keď zostaneme v tom temne sucha, zisťujeme, že zasa a zasa je život spokojnosti len v Bohu, pri Ňom, s Ním a pre Neho. On je živá voda.

Buďme pri prameni, neopúšťajme ho v žiadnej životnej sfére a uvedomujme si dôležitosť byť spokojnou pri nohách Pána. Čo mi hovorí - to konám a keď Mu to prinesie slávu, som spokojná. Vyžaduje to duchovný vzrast a duchovný rozmer spôsobu života.

Boh je najviac oslávený v nás, keď sme my spokojné v Ňom.

Anna Pintírová

Útok na svitaní

Duchovná vojna proti bežným pobožnostiam

Každé ráno nás pozýva na hostinu. S každým novým dňom nás pozýva hlas Izaiáša: „*Hoj, všetci žízniví, podte k vodám, ... a Nože ma poslúchnite a jedzte dobré, a nech sa kochá vaša duša v tuku!*“ (Izaiáš 55:1-2)

S knihou v ruke sa teda obraciame k Bohu s vypráhnutou a vyhladovanou dušou zo Žalmu 63, uznávajúc svoju potrebu a očakávajúc jeho hostinu: „*Moja duša žízni túžbou po tebe... Jako tukom a sadlom bude sa tam sýtiť moja duša*“ (Žalm 63:2, 6).

Každé nové ráno prichádza s Božou milosťou, ktorá uhasí náš smäd a nasýti naše duše.

V ideálnom prípade je toto hlavný pocit z ranného rozjímania nad Božím slovom: kŕmenie, jedenie, pitie a nasýtenie. Nie pocit boja, ale hodovania. Ale ako hriešnici, v prekliatom svete, so skutočným nepriateľom - aby sme sa mohli naďalej sýtiť, musíme aj bojovať.

Diabol vstáva skoro.

„Či naozaj riekol Boh?“

Od prvého pokušenia sa nepriateľ zameral na Božie slová. Ak sme ich už počuli, bude ich spochybňovať. Ale on vie, že ešte lepšie by bolo, keby sme Boha nepočuli vôbec.

Diabol a jeho tím vedia, akú moc majú Božie slová a aké sú dôležité pre náš život a zdravie. Vedia, akú ničivú silu má obyčajné čítanie Biblie. Poznajú silu ohňa, ktorý rozohrieva uhlíky, a silu Božieho slova, ktoré živí spasiteľnú vieru a udržiava veriace srdcia mäkké. Poznajú a chvejú sa pred výbušnou, svet meniacou silou verných kresťanov, ktorí si ráno čo ráno sadajú k tichej sláve obyčajnej pobožnosti.

Diabol teda urobí všetko, čo môže, aby narušil rannú hostinu. Svoju kampaň začína pod rúškom tmy a zaútočí na úsvite.

My sa však nenecháme prekabátiť jeho plánmi, nevediac o satanských zámeroch (2. Korint'anom 2:11). S triezvou mysl'ou a bdelosťou však môžeme pozorovať jeho pravdepodobné body útoku.

Zamyslite sa teda nad tým, ako náš nepriateľ často využíva vzorce nášho sveta, hriechy a slabosti nášho tela, aby sa sprisahal proti obyčajnému rannému nasýteniu našej duše Božím slovom.

1. Chce nás udržať večer dlho hore

Úloha začína noc predtým, za súmraku: udržať nás dlho hore. Môže to byť prostredníctvom dieťaťa, ktoré nevie zaspať. Alebo by mohlo ísť o nejakú konkrétnu potrebu, ktorá si vyžaduje skutok lásky. Alebo by mohlo ísť o rozhovor, alebo nejakú nočnú udalosť. V súčasnosti však veľkú časť tejto práce vykonávajú naše zariadenia. Množstvo obrazoviek - od veľkých na stenách až po malé vo vreckách, ktoré nás veľmi účinne udržiavajú dlho hore.

Duchovná vojna za obyčajné pobožnosti začína dlho predtým, ako vyjde slnko. Triezvo zmýšľajúci a bdeli túžia nepremárniť Boží dar pre bláznovstvá nočného sledovania seriálov a scrollovania. Nepriateľ by chcel, aby sme boli slepí voči účinkom prázdnych prebdených nočných hodín.

2. Chce rozptýliť našu pozornosť

Ak aj ideme spať celkom skoro, pre nepriateľa ešte nič nie je stratené: rozptýlili nás ráno. A to môže byť celkom ľahké.

Už v polovici 17. storočia Blaise Pascal (1623 - 1662) vyjadril ľútosť nad našou všeobecnou náchylnosťou k rozptýleniu: „Všetky problémy ľudstva pramenia z toho, že človek nedokáže sedieť sám pokojne v miestnosti.“

Nepotrebujeme nekonečné správy a internet, aby odvádzali našu pozornosť, a predsa ich máme a, ach, ako dokážeme byť náchylní. Smartphone, jeho notifikácie a nekonečné scrollovanie sú obzvlášť pútavé.

3. Chce, aby sme sa ponáhľali

Tretí plán nepriateľa je zhon. Diabol by chcel, aby motor našej duše hneď ráno bežal na rovnaké otáčky ako po zvyšok dňa. Chcel by, aby sme sa pohybovali tempom sveta, a nie tempom Slova. Dokonca by bol rád, keby sme sa pri rannej pobožnosti snažili urobiť príliš veľa, a tak by sme to všetko urobili príliš rýchlo. Ako napísal publicista Thomas Friedman, žijeme vo „veku zrýchlenia.“ Naš svet na nás tlačí, aby sme si osvojili jeho tempo, a my sme náchylní osvojiť si jeho rýchlosť. Ale ranné rozjímanie nad Bibliou nie je rýchle občerstvenie, a preto sa tak k nemu nesmie pristupovať.

Ako teda môžeme bojovať proti diablovým plánom? Jedna vec je predvídať, ako budú démoni útočiť, druhá vec je konať na základe tohto poznania. Čo urobíte, aby ste prekazili zlé sily, ktoré sa postavili proti každodennému čítaniu Biblie?

1. Strážte si čas strávený pred obrazkou

Premýšľajte, o koľko menej náchylní by ste boli na ranné rozptýlenie, keby ste telefón stíšili, otočili ho obrazkou dole, a nemali ho na dosah ruky. Najlepšie by bolo, ak by bol v inej miestnosti.

Aby naša duša mohla začať deň s Bohom, musíme si nielen nájsť čas, ale si ho aj strážiť tým, že pôjdeme spať, ráno vstaneme a budeme sa vyhábať ranným rozptýleniam.

Mnohí z nás sa im v modernom živote len ťažko vyhnú. Využívame ich pri svojej práci. Strávime na nich šokujúce množstvo našich dní a týždňov, z veľkej časti pre dobré veci. Ale osobitná opatrnosť s časom stráveným pred obrazkami po zotmení a pred stretnutím s Bohom v jeho Slove sa stáva väčšou časťou modernej kresťanskej múdrosti.

Môžete tiež zvážiť, že na to pôjdete po starom a použijete papierovú Bibliu. Tá nezvoní, nevibruje ani neposiela upozornenia. A papier skutočne pomáha čitateľovi spomaliť a prežiť „vzácne milisekundy procesu hlbokého čítania.“

2. Nazbierajte dennú dávku

„Obyčajnú pobožnosť“ sprevádza nádherná jednoduchosť, ktorá nasýti a podporí dušu po celý život. Akokoľvek obdivuhodné môže byť snažiť sa čítať túto knihu a tento komentár, študovať tie a tie témy a učiť sa naspamäť tie a tie verše, a dokonca sa modliť dlhé zoznamy modlitieb a to všetko popri čítaní a rozjímaní nad Božím slovom. Ale snaha robiť toho ráno priveľa oslabí odpočinok, keď sme v Božej prítomnosti a tešíme sa z neho prostredníctvom jeho Slova.

Dá sa to povedať takto: jednoducho sa snažte každé ráno nazbierať dennú dávku. Podobne ako Boží ľud, ktorý každý deň zbieral mannu na púšti, snažte sa nasýtiť hlad svojho srdca a uhasiť smäd svojej duše len na tento deň. Netreba doháňať včerajšie zameškané čítanie, ani sa snažiť predbiehať, aby ste sa zásobili na zajtra alebo na budúci týždeň. Boh sa postará o zajtrajšok. Inými slovami, neodhrýzajte si viac, ako dokázate prežiť.

3. Potravu žujte pomaly

Napokon, zhon si nechajte na zvyšok dňa. Spomaľte. Môže trvať nejaký čas, kým sa to naučíte. Snažte sa jedlo pomaly prežúvať a vychutnávať si ho. Takéto vychutnávanie v danom momente nám pomáha preniesť si ho so sebou aj do dobrých a zlých momentov dňa. Biblický obraz meditácie nad Slovom Božím sa zhoduje s obrazmi hodovania z Izaiáša 55 a Žalmu 63. Hebrejská meditácia je ako prežúvanie zvieratá. Nie som farmár, ale tých niekoľko kráv, ktoré som pri tom pozoroval, nevyzerali, že by sa nejako ponáhľali. Biblia nebola určená na rýchle čítanie, ako sme dnes naučení (teda rýchlo preletieť text). Naučte sa nový spôsob ako čítať Bibliu. Čítajte pomaly a čítajte znova. Snažte sa vychutnávať Boha a jeho slávu. Nehltajte príliš rýchlo a nepokračujte ďalej, ale prežúvajte pomaly a vychutnávajte jeho milosť.

Vojna nie je hlavným nastavením mysle pre skoré rána. Príďte k Božiemu slovu hodovať a nasýtiť sa. Ale vedzte, že to nie je nič menej ako boj. Zvážte diablove plány a bojujte, aby ste ochránili hostinu.

**ZDROJ: internet
upravené v redakcii**

Boh je so mnou aj v nemoci

„Nech moje ústa rozprávajú o Tvojej spravodlivosti a celý deň o Tvojich spásnych skutkoch, lebo ich neviem spočítať“ (Žalm 71:15).

Hoci máme Boha, ktorý nás miluje, ochraňuje, okrem iného aj od nemocí, svedkami sme, že aj veriaci kresťania ochorievajú. Kým sme v tomto porušiteľnom tele, stále je to možné. Až raz, keď zaznie hlas poslednej trúby a my dostaneme neporušiteľné, oslávené telo do večnosti, tam v nebi, v tom novom tele, nebudeme zažívať ani bolesť, ani chorobu a ani plaču tam nebude. Boh zotrie každú slzu z našich očí (pozri 1. Korint'anom 15:50 a Zjavenie 21:4).

Sú rôzne názory na to, či kresťan smie, alebo môže byť chorý? Ak je úprimný, veriaci, dobrý kresťan, ktorý verí v božské uzdravenie, či je v poriadku, ak ochorie? Pán Ježiš, kým chodil po zemi, uzdravoval ľudí a On chcel, aby ľudia boli zdraví, no predsa pripustil, že svätí môžu byť aj chorí.

Môžeme to vidieť z oddielu Písma svätého, kde Pán hovorí o poslednom súde, keď „Kráľ povie tým po pravici: ...bol som nemocný a navštívili ste ma...“ Preto my nemáme posudzovať jedni druhých, ak niekto z nás ochorie. Nemáme sa pýtať, prečo ochorel, či nespáchal nejaký hriech, a toľž nie analyzovať detaily jeho choroby. Základná a jediná naša úloha je modliť sa za dotyčného, súcitiť s ním, prípadne ho navštíviť, ak je to vhodné pre charakter jeho choroby. Veď, keď sme telom Kristovým, keď aj jeden úd trpí, celé telo treba, aby zomklo všetky sily a bojovalo o jeho uzdravenie modlitbou alebo pomáhalo akýmkoľvek iným spôsobom.

Božia vôľa pre človeka je, aby bol zdravý.

Preto Pán Ježiš, kým chodil po zemi, uzdravoval nemocných a oslobádzal od démonov a rôznych neuhov a napokon, keď bol ukrižovaný, na kríž vyniesol naše hriechy, a jeho krvavé rany nás uzdravili (1. Petrova 2:24).

Máme právo a moc vierou sa modliť k Pánovi a autoritou Jeho mena byť uzdravovaní od našich nemocí. Jeho utrpenie na kríži to umožnilo.

Príčiny ochorenia môžu byť rôzne. Čítajúc Božie slovo, tiež môžeme nájsť niektoré oddiely, z ktorých môžeme vidieť, že aj svätí, verní muži Boží ochorievali z mnohých príčin. Napríklad, príčina Jóbovej nemoci a utrpenia bolo dovolenie Božie, aby satan ranil Jóba len preto, aby mu dokázal, že spravodlivý človek, ktorý miluje svojho Boha, zostane Mu verný až po smrť aj napriek utrpeniu a ťažkej nemoci. A verím, aj ako príklad pre vtedajšie a budúce generácie. Dávid zasa trpel najmä duševnou tiesňou kvôli spáchaným hriechom, býval nešťastný, ba cítil sa chorý aj kvôli nenávisti a prenasledovaniam svojimi nepriateľmi, s čím sa aj zdôveroval vo svojich žalmoch.

Nie Boh je ten, ktorý uvaľuje na nás choroby, ale diabol. A sami sme tiež tými, ktorí otvoríme dvere chorobám, pre už hore uvedené príčiny. On nás miluje a ani v chorobe nás neopúšťa. Má nad celou situáciou kontrolu a všetko pozoruje. Niekedy Boh dovolí chorobe, aby nás utláčala aj preto, aby nás zvrátil zo zlej cesty alebo aby nás niečomu poučil. No tiež, aby sa oslávilo Jeho meno a moc, keď nás napokon uzdraví (napr. Ján 9:2-3). Preto, keď onemocnieme, nerepcime, nemyslíme si, že na nás zabudol, že nepočuje naše modlitby, hoci sa modlíme a choroba predsa pretrváva...

Je východisko z našej situácie. Je to Pán Ježiš Kristus s Jeho uzdravujúcou mocou, keď zotrvávame v modlitbe a viere. Niekedy nás uzdraví naskutku a niekedy je to uzdravujúci proces. A my vieme, že On v tom procese koná, cítime to a trpezlivo očakávame konečné uzdravenie. A radujme sa aj v ťažkých chvíľach, ako nám to radí aj apoštol Pavel v jeho listoch rôznym zborom, napr. Tesaloničanom: Vždycky sa radujte (vo všetkých situáciách, aj v chorobe). A nie nadarmo. To prináša uzdravenie tiež. Máme ešte veľa pokynov zo Slova Božieho, čo máme robiť, aby sme predišli chorobám a tiež sa uzdravili z nich. Treba ich iba nasledovať.

Aj vedci, psychológovia akoby prepísali zo Slova tieto rady, a tvrdia, že človek dobre naladený a veselý je oveľa zdravší ako ten pochmurnej nálady. A v Prísloviach 17:22 je to aj potvrdené: „*Radostné srdce je dobrým liekom, ale zronený duch vysušuje kosti.*“

Nie tak dávno som bola tiež nemocná. Totižto, zistila sa určitási anomália v mojom tele, ktorá zbraňovala normálnu funkciu mojej obličky a potrebovala operačný zásah. Spočiatku som mala veľký entuziazmus myslieť, že keď budem opakovať stále Pánovi, že verím, že ma uzdraví, že tá vec odo mňa odíde. Veľmi som sa modlila k Pánovi, aby ma uzdravil, aby On opravil tú chybu v mojom tele, aby som nemusela podstúpiť tú operáciu, no vyšetrenia predsa stále ukazovali, že to tam ešte je. Tak som sa modlila, aby sám Pán dal múdrosť a schopnosť lekárom a viedol ich ruky svojou všemocnou rukou, keď už operovaná musím byť. Modlili sa aj moje sestry a bratia z nášho, ale aj z iných zborov.

A tak som sa ocitla v nemocnici. 2. februára doobedu som bola operovaná a keď som sa prebudila a lekári mi povedali, že operácia bola obsiahlejšia než si mysleli, ale že dopadla dobre, bola som vďačná Pánovi za Jeho intervenciu, ale aj lekárom za dobre vykonanú prácu. V prvých dňoch po operácii sa zdalo byť všetko v poriadku s mojím zdravotným stavom, no na tretí deň sa moja operačná rana infikovala a začala hnisať. Keď som to videla, bola som veľmi nešťastná a plakala som. Moja viera bola na nule a myslela som si, že Pán nielenže nevypočul moje modlitby, ale ma aj za niečo tresce alebo nedbá o mňa. No modliť som sa neprestala a plakala som pred Pánom, aby mi pomohol, lebo tá infekcia a ošetrovanie rany bolo veľmi boľavé. A bolo mi ľúto aj to, že som vedela, že sa môj pobyt v nemocnici hodne predĺži a mne tak chýbali moji blízki a tiež celý zbor mojich bratov a sestier. Návštevy príbuzných v nemocnici boli zakázané, ale Pán mi posielal moje sestry v Pánu, ktoré pracujú v nemocnici ako zdravotné sestry, aby ma navštevovali a povzbudzovali, čo mi veľmi pomáhalo a za čo som im veľmi vďačná.

Ale Pán, hoci aj videl môj zúbožený stav, neopustil ma. Hoci som bola taká rozčarovaná a cítila sa Ním zabudnutá, predsa som hlboko v duši vedela, že je so mnou, lebo sa mi často dal pocítiť. Niekedy v noci som sa zobudila s dojmom, že niekto je pri mne alebo chodí okolo mojej postele a najprv som si pomyslela, že je to zdravotná sestra.

No keď som otvorila oči a poobzerala som sa, nebolo tam nikoho. Ale ja som vedela, že Nieкто pri mne bol. Môj Pán. On tiež vložil akúsi zvláštnu pozornosť a priazeň nemocničnému personálu voči mne, a musím im uznať, že sa o mňa vzorne starali a boli ku mne láskaví. Boh to tak zariadil a pomáhal mi aj týmto spôsobom, nech Mu je sláva.

Dni ubiehali a i napriek veľkému úsiliu lekárov a ostatného personálu, môj zdravotný stav sa nezlepšoval, moja rana sa nehojila a ja som bola čoraz nešťastnejšia a plakávala som. Veriaci sa celý ten čas modlili za mňa a posielali mi povzbudivé biblické citáty, úprimné priania pre moje uzdravenie, za čo som im veľmi vďačná. Dovolím si povedať, že i keď moja viera bola mizerná a nevládala som sa ani modliť, vediac o ich modlitbách, ja som verila v tie ich. Je veľkým prínosom a požehnaním mať také sestry a bratov v Kristu.

V jeden večer, keď sme už šli spať, som sa úplne stiahla pod perinu a vrúcne som sa modlila asi takto: „Pane, prosím ťa, zmiluj sa nado mnou a pomôž mi. Ak mi Ty nepomôžeš, nik mi už nemôže pomôcť! Pošli svojich anjelov, nech mi pomáhajú v tejto mojej ťažkej a beznádejnej situácii, úprimne ťa prosím.“ Po tejto, ani nie dlhej, ale zúfalej modlitbe som dostala taký pokoj a bolo mi dobre. Premýšľala som o tom, ako mi teraz Pán pomôže. Zrazu som mala videnie. Videla som izbu nie silne, ale príjemne osvetlenú, a ja som sa na to dívala zhora. Uprostred izby bola moja posteľ, v ktorej som ležala a vôkol mojej postele stáli asi piati alebo šiesti anjeli. V duchu som vedela, že sú to anjeli. Vyzerali skôr ako siluety, bytosti pozostávajúce zo svetla a všetci niečo robili svojimi rukami nad mojím telom. Izba nemala povalu a zhora, akoby z neba padal silný snop svetla. Nežľakla som sa toho videnia, ba naopak, ono ma upokojilo, chvíľu som ešte mala myšlienky vďačnosti a pokoja a v tom pokoji som aj zaspala.

Ráno, na druhý deň, keď som sa rozprávala so svojim manželom, nadšene som mu vyrozprávala o mojom videní. On mi celý dojatý povedal, že práve v tom čase sa aj on modlil za mňa, vediac o mojom trápení, a prosil Pána, aby mi dal nejaké znamenie, nejaké slovo povzbudenia a pozdvihnutia viery alebo sen, videnie,

niečo, čo by ma potešilo a pozdvihlo môjho ducha.

A Pán to učinil na Jeho predivný a slávny spôsob. Verný a milostivý je tým, ktorí Ho milujú.

Hneď v ten deň sa veci začali diať na lepšie. Už zavčas rána mi z rany vytiekol hnis, a tak sa uvoľnili bolesti, horúčka a tlak boli normálne. V ten deň sa zistilo aj to, ktorá baktéria zapríčinila infekciu a lekári vedeli, aký liek majú nasadiť. Jedna lekárka pribehla a oznámila mi, že bude ošetrovať moju ranu iným spôsobom ako dovtedy a tá metóda po niekoľkých dňoch zabrala a rana sa začala hojiť.

Pán dopustí, ale neopustí: Nenechám vás ani vás neopustím, povedal a verný je svojmu slovu. I keď som dúfala v rýchlejšie uzdravenie, dopustil na mňa zdlhavejší proces uzdravovania a dost' bolesti. No nereptala som proti Nemu, síce som sa pýtala, prečo? Neopustil ma, ukázal mi, že je so mnou a že aj anjeli mi pomáhajú, a preto som spokojná a veľmi som Mu vďačná. Dnes mi je už omnoho lepšie, som zdravá, hoci proces zotavovania ešte pretrváva pre typ mojej zdravotnej situácie, ale môžem povedať so žalmistom: „*Jasať a radovať sa budem z Tvojej milosti, lebo si vzhliadol na moju biedu a pochopil si tieseň mojej duše*“ (Žalm 31:8).

Takéto ťažké obdobie, ako je choroba, môže byť časťou nášho života, ale nemá konečné slovo v našom príbehu. Vieme, že jeho koniec je dobrý, víťazný, lebo poznáme víťaziaceho Spasiteľa. Tma môže trvať určitý čas, ale ráno prichádza radosť (pozri Žalm 30:5b).

Som veľmi vďačná môjmu Pánovi Ježišovi Kristovi, že síce moje uzdravovanie trvalo dlhšie, dovolil to s úmyslom pôsobiť na mojom duchu, ten čas využil na to, aby ma vyučil mnohým veciam a pracoval na mojom duchovnom charaktere. Veď všetko ide na dobré tým, ktorí milujú Boha (Rimanom 8:28).

Vždy pamätajme, že hoci kráčame trnistým úsekom cesty, áno, i v chorobe a bolesti, nikdy nie sme sami. Pán Ježiš nás počuje, pozoruje nás a chápe. A keď naša nádej spočíva v Ňom, skôr či neskôr nás vyslobodí z nášho trápenia.

Anna Andrášiková

Vízia druhá časť

„Postavím sa na svoju stráž, stanem si na hradbu a budem vyzerat', aby som videl, čo mi bude hovoriť, a čo odpoviem na svoje karhanie. A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napiš videnie, a to zreteľne na doskách, aby čitateľ prebehol po ňom. Lebo ešte bude videnie na určený čas, a spiecha ku koncu a neoklame; keby predlelo, čakaj naň, lebo prísť istotne príjde; neomešká. Hľa, nadutá je, nie je priama jeho duša v ňom, ale spravodlivý bude žiť svojou vierou“ (Habakuk 2:1-4).

V minulom čísle sme hovorili o tom, že jedna zo základných vecí k osobnému vzrastu je práve vlastniť Božiu víziu pre svoj život. Spomenuli sme, že zrak je, keď niečo vidíme s otvorenými očami a vízia niečo, čo vidíme, keď sú naše oči zatvorené. Nieкто povedal, že nemať víziu je horšie ako nemať zrak. Ak nevlastníš víziu pre svoj život, stávaš sa otrokom reality. Povedali sme si už, že prorok Habakuk napísal, že je dôležité najprv počuť víziu od Boha (verš 1), potom zapísať víziu (verš 2).

3. Čítaj víziu (Habakuk 2:2b)

Naše ústa sú ako kohútik, z ktorého môže prúdiť aj horúca, aj studená voda. A mnohokrát neprúdi ani studená (pesimistická), ani horúca (vieryplná) voda, ale vlažná, nežiaduca voda, a preto sa vízia nemôže uskutočniť. Je dobre prijať víziu pre svoj život, ale je iná vec, keď začneš to vyznávať do svojho života. Biblia hovorí, že srdcom sa verí na spravodlivosť a ústami sa vyznáva na spasenie. Nestačí len uveriť vo svojom srdci, ale je to potrebné vyznať do každodenného života.

Prorok nás posmeľuje, aby sme s vierou vyznávali to, čo nám On vložil do srdca. Jakob v 3. kapitole nás napomína, že je dôležité, čo hovoríme. Život a smrť sú v ruke jazyka. Vyznávaj víziu, ktorú Boh vložil do tvojho srdca, hovor život pre víziu.

4. Čakaj víziu (Habakuk 3:3)

Verím, že je toto najťažší a najdlhší bod. Čakanie. Nikto nemá rád čakanie. Čakanie v súčasnej dobe znervózňuje, vedie k rozčarovaniu a nakoniec vzdávaniu sa. Mojžiš vyšiel na vrch prijať víziu od Boha pre Boží ľud, ale neprišiel hneď späť. Bol tam 40 dní a 40 nocí. Národ sa vzdal čakať a rozhodol sa urobiť zlaté teľa. Verím, že je čakanie testom pre nás, či sme dorástli Božej vízii pre náš život. Očakávajme na Boha a nadobudneme novú silu od Neho.

5. Vízia príde v určený čas (Habakuk 3:3)

Mnohokrát, keď dostaneme víziu, domnievame sa, že sa to hneď stane, ale Boh nie je riadený podľa nášho času ani podľa našich žiadostí. On všetko robí v určený čas. Aj keď sa nám zdá, že mešká, On prichádza včas. Keď Ježišov priateľ Lazár zomrel, zdalo sa, že Ježiš meškal štyri dni, ale vlastne Ježiš prišiel včas. Verím, že ani Abrahám neplánoval mať syna, keď mal sto rokov. Je to možno nepochopiteľné, ale je to Boží čas, ktorý je najlepši a najvhodnejši pre náš život. Ak Božie Slovo hovorí, že vízia príde a nebude meškať, vízia príde a nebude meškať.

Dávid Mamojka

On hovoril do môjho vnútra

Žijeme v dobe, keď sa otriasajú zákony spoločnosti, kultúry a ľudských hodnôt. Neustále počujeme zvesti o vojnách, prírodných katastrofách, rôznych udalostiach, ktoré vyvolávajú strach v našom vnútri. Nielen to, ale aj sami sa stretávame s rôznymi ťažkosťami, problémami a výzvami v našom živote.

Som šťastná a radostná, že slúžim takému Bohu, ktorý je živý, mocný, všemohúci a ktorému žiadna vec nie je nemožná. On porazil smrť a peklo a vstal z mŕtvych, ktorého meno je Ježiš a je to meno ponad každé meno. On je ten, ktorý keď som smutná, ma poteší, keď mám strach, mi hovorí: „Neboj sa, ja som s tebou.“ Keď som ustatá, On mi dáva novú silu, aby som mohla ísť ďalej. Keď nemám žiadne východisko a neviem ako ďalej, On mi dáva východisko a z nemožných vecí robí veci možné, lebo Jemu nie je žiadna vec nemožná. On je môj milovaný Otec, ktorý sa stará o mňa a je mojím priateľom, ktorý vždy stojí pri mojom boku. On je ten, ktorý počuje každý môj vzdych a tlkot môjho srdca. On ma pozná podľa mena a zotiera každú moju slzu. Počuje každú moju modlitbu (hoci si občas myslím, že nie) a dáva odpoveď v ten správny čas, Jeho čas. On je jednoducho všetkým a život bez Neho si neviem ani nechcem predstaviť. On je taktiež mojím lekárom, ktorý uzdravuje každú nemoc.

Bolo to asi pred rokom, keď som začala mať problém so žalúdkom a keďže ťažkosti neustupovali, odišla som za lekárom. Dal mi, aby som prešla rôznymi vyšetreniami a medzi inými aj vyšetrenia krvi. Výsledky krvných testov ukázali, že mám zvýšený cholesterol v krvi. Lekár mi dal tablety, ktoré som mala užívať každý deň a o mesiac som mala prísť na kontrolu. Keď som prišla domov, začala som užívať lieky a na druhý deň, keď som siahala za tabletkou za cholesterol, vnútri som cítila, že ju nemám zobrať, lebo ja cholesterol nemám, no tak som ju nepopila.

Na tretí deň znova, keď som chcela užiť tabletu, vnútri mi niečo hovorilo, aby som ju nezobrala, že ju nepotrebujem. Tak som od toho dňa prestala užívať tablety na cholesterol.

O mesiac, keď som išla k lekárovi na kontrolu, znovu som musela priniesť nové výsledky krvi a lekár, keď sa pozrel na ne, veľmi prekvapene povedal: „No, čo tu máme? Aké krásne prekvapenie, vám sa výsledky krvi výrazne zlepšili. Vy nemáte žiadny cholesterol.“ V mojom srdci som vykrikla: „Haleluja, je to môj Pán Ježiš, On ma uzdravil!“ To bol On, ktorý hovoril do môjho vnútra, aby som neužívala tablety, lebo som ich nepotrebovala. On ma uzdravil. Ďakujem a slávim môjho Pána Ježiša, ktorý uzdravuje každú nemoc. Stačí len zavolať na Neho.

Zuzana Kačanská

Ked' som sa prestala modliť

Všetko to nastalo, keď som sa prestala modliť;
keď som prestala prichádzať pred svojho Stvoriteľa
a myslieť si, že nádoba už nepotrebuje Hrnčiara.
Spievala som, že On je láska, že On je istota,
že je On mojím štítom a pevným hradom.
Vyznávala som to, ale iba ústami.

A to všetko nastalo, keď som sa prestala modliť.
Vedela som, kto On je a čo urobil v mojom živote,
vedela som, že je Vykupiteľ, Lekár, Ten, ktorý všetko
drží vo svojej ruke, ale v podstate som to nezažívala.
A to všetko nastalo, keď som sa prestala modliť.

Moje srdce bolo čoraz tvrdšie a oheň v mojom srdci
hasol. Moje ruky nevládali byť vystreté pre víťazstvo
môjho národa, moje nohy klesali ako nohy ustatého,
láska hasla ako v posledných časoch.

Milosť a milosrdenstvo som nemohla rozdávať,
pretože som si nedovolila prijať od Toho, ktorý je
dokonalý v milosti.

Hladného som nemohla nasýtiť ani smädného napojiť,
nahého som nemohla odiať a nemocného alebo toho
v putách navštíviť, pretože ma ovládla pýcha.

A to všetko nastalo, keď som sa prestala modliť.
Nedokázala som sa úplne oddať do Božích rúk,
lebo On žiadal iba mňa a nie aj veci, ktoré ma vedú
preč od Neho.

Moja nevera a neposlušnosť rástli
a chcenie žiť v Božej vôli bolo iba teóriou.
A všetko to nastalo, keď som sa prestala modliť.

Problémy sa hromadili, znechutenie a depresia sa
snažili zavítať. Bola som zakrvácaná a iba to som aj
mohla prenášať na iných. Ľuďom, ktorým bola potrebná
pomoc, som nemohla pomôcť, pretože som ani sebe
nevedela nájsť pomoc.
Už som nebola ani ovečkou, ktorá pozná iba hlas
dobrého Pastiera, ale rôzne hlasy sa dobýjali ku mne.
Bola som ako loď zmietaná vlnami.
Akoby som sa nachádzala v jame.
A to všetko nastalo, keď som sa prestala modliť.

Avšak potom zaznel hlas:

*„Rozprestieral som svoje ruky oproti spurnému ľudu,
oproti tým, ktorí chodia cestou nie dobrou, za svojimi
myšlienkami“ (Izaiáš 65:2).*

Jeho náruč je otvorená práve teraz. Kto je Ten, kto drží
všetko vo svojich rukách?
Vyznávajúc meno JEŽIŠ z najhlbšej jamy, On sa mi
ohlásil. Našiel ma a miloval tou rovnakou láskou, akou
ma miloval, kým som odchádzala od Neho.
Jeho láska pohla mojím srdcom, zastavila krvácanie,
zastavila búrku. Moje ruky zdvihla, moje nohy upevnila.
Priviedla ma k sebe a objala.
Očistená krvou Baránka môžem vyznávať:
Svätý, svätý, svätý, všemohúci Boh, ktorý bol,
ktorý je a čoskoro príde!

Jana Vedejová

Slávi Pána moja duša

Slávi Pána moja duša, že si ma On k sebe povolal,
na zlej ceste môjho života ma Boh neustále varoval.
Zachránil ma od zlej cesty,
ktorou som nevedome kráčala,
stále som sa k začiatku vracala.
V mojom srdci vládla neistota, či je Boh živý,
či je to tá láska, ktorú moje srdce hľadá,
či je to ten Kráľ, do ktorého cirkev
svoju nádej dnes skladá?
Prebiehali dni a v mojom srdci sa zrodila veľká túžba
dieťaťom Božím sa stať a večný život z Božej milosti
mať.

Slávi Pána moja duša za Jeho lásku,
ktorú mi každý čas preukazuje,
a svoju vernosť neprestajne dokazuje.
Dieťaťom Božím sa môžeš i ty stať
a večný život v nebeskom kráľovstve už dnes mať.
Ak tvoje srdce nie je úplne naplnené
láskou, radosťou a pokojom,
je čas k Pánovi zavolať,
a ihneď Mu svoj život odovzdať.
Nevieme nikto koľko nám je daný tu na tejto zemi čas,
čoskoro z nebies zaznie silný Boží hlas.
Každý nech premýšľa, či je hotový sa všetkého vzdať,
či je hotový raz a navždy sa dieťaťom Božím stať.

Ak tvoje srdce nie je dnes úplne Pánu oddané,
ak si neistý, ktorou cestou dnes kráčať máš,
tvoju odpoveď zvieš, keď svoj život Pánovi odovzdáš.
Mojou modlitbou je
nech tvoje srdce Pán dokorán otvorí,
nech si presvedčený, že ti On dnes hovorí.
Mojou modlitbou je
nech sa v tvojom srdci veľká viera zrodí
a nech ťa Duch Pánov na každý deň vodí.
Len Mu dovoľ, nech sa Kráľom tvojho srdca On stane,
len sa pozri, ako vystiera k tebe svoje prebodnuté dlane.
On čaká, či si hotový sa k Nemu späť navrátiť,
či si hotový sa raz navždy od tohto sveta odvrátiť?

Slávi Pána moja duša, že som sa Božím
dieťaťom mohla stať
a lásku, radosť a pokoj v tomto čase mať.
Všetko, čo človek môže cítiť z tohto sveta, je len
dočasné,
ale poďte skúsiť so mnou veci, ktoré su večné.
Si pripravený?
Možno práve ty dnes budeš
do nebeského Kráľovstva povolany.

Jasna Balcová

Formovanie histórie prostredníctvom modlitby a pôstu

Derek Prince

Prečítala som myšlienku, ktorú som si oblúbila: „Každý kresťan sa môže modliť tak, aby nebo odzváňalo radosťou, peklo sa triaslo a svet sa zmenil.“

Autor knihy zdôrazňuje dôležitosť modlitby a pôstu a tiež to, ako modlitbou a pôstom môžeme vplyvať na smer histórie. Autor knihy *Formovanie histórie prostredníctvom modlitby a pôstu* (v srbskom znení *Oblikovanje istorije kroz molitvu i post*) je Derek Prince (1915 – 2003), ktorý sa narodil v Indii anglickým rodičom. Vyštudoval gréčtinu a latinčinu na dvoch najznámejších britských vzdelávacích inštitútoch (Eton College a Cambridge University). Tiež študoval starovekú a modernú filozofiu na King's College v Cambridge. Študoval aj hebrejčinu a aramejčinu. V počiatočných rokoch druhej svetovej vojny, keď slúžil v britskej armáde ako nemocničný ošetrovateľ, prežil Derek Prince osobné stretnutie s Ježišom Kristom. V roku 1945 sa oženil s Lýdiou Christensen, zakladateľkou tamojšieho detského domova. So svojou rodinou, v roku 1963, emigroval do Spojených štátov amerických.

V tejto knihe nájdete odpovede na otázky, ako sú:

- Či existuje božská sila, ktorá riadi a vládne nad osudami národov?
- Ako sa môžeme modliť a postiť pre našu krajinu, pre vládcov a pre ľudí vo vysokom postavení?

Autor dáva odpovede zo štyroch zdrojov:

- Z učenia Božieho slova
- Z udalostí svetových dejín počas druhej svetovej vojny alebo po nej
- Z dokladov americkej histórie
- Z osobných skúseností v oblasti modlitby a pôstu.

Božie Slovo nás vyzýva: „*Napomínam tedy, aby sa predovšetkým konaly prosby, modlitby, prímluvy a podakovania za všetkých ľudí, za kráľov a za všetkých, ktorí sú vo vysokom postavení, aby sme žili pokojný a tichý život vo všetkej pobožnosti a počestnosti. Lebo to je dobré a príjemné pred naším Spasiteľom Bohom*“ (1. Timoteovi 2:1-3).

Mnoho citátov z tejto knihy som si priznačila, no zopár z nich sú:

„Mladí ľudia by mali pochopiť, že pôst je Bohom určený prostriedok na dosiahnutie nebeského pokladu.“
„Ak Boží ľud bude hľadať Boha vážnejšie, prostredníctvom modlitby a pôstu na širšej úrovni, verím, že uvidíme konanie Ducha Svätého po celom svete, a to spôsobom, ktorý ešte nebol zaznamenaný v histórii.“

„Pane, daj nám takých vodcov, skrze ktorých nám dáš víťazstvo, ktorí budú oslavovať tvoje meno.“

Z tejto knihy som čerpala silné povzbudenie, aby som sa viac venovala modlitbe a pôstu a verím, že každý, kto bude čítať knihu, zatúži, aby sa viac modlil a postil pre našich predstavených a pre našu vládu, aby sme videli nadprirodzený Boží zásah v našej krajine.

„*A zase vám hovorím, že keď sa dvaja z vás shodnú na zemi o jakejkol'vek veci, za ktorú by prosili, stane sa im od môjho Otca, ktorý je v nebesiach*“ (Matúš 18:19).

„Nech vás k tomu, aby ste robili podobne, inšpirujú správy o tom, ako pôst a modlitba ovplyvnili osudy národov.“

Marína Topol'ská

Proti prúdu

V dnešnej dobe digitálnej revolúcie sa svet informácií mení s nepretržitou rýchlou. Sociálne siete sa stali žilou našej online komunikácie, prenikajú do každodenného života a formujú náš pohľad na svet. Avšak v tejto virtuálnej sfére existuje nebezpečenstvo, ktoré nemôžeme prehliadať - nebezpečenstvo skreslených faktov, dezinformácií a manipulovaných naratívov.

Preplnení sme vlnami informácií na každom kroku. Ale čo ak sa táto vlna stane príliš divokou? Čo ak sme vystavení nebezpečenstvu, že nás unesie, zatiaľ čo sme preplnení polopravdami a úplnými nepravdami? V takejto dobe je nevyhnutné, aby sme si uvedomili, že bez ohľadu na to, aké pôsobivé sú tieto informačné prúdy, je našou povinnosťou, ako kresťanov, skúmať a overovať ich s náležitou starostlivosťou. Je dôležité kriticky skúmať a overovať informácie. Ako kresťania sme volaní k múdrosti a rozlišovaniu, ktoré nám umožňujú odhaľovať pravdu v mori dezinformácií a polopravd. Len týmto spôsobom môžeme zabezpečiť, že naše rozhodnutia a postoje sú založené na pevnom základe pravdy.

Keďže sa ponárame do tejto problematiky, zistíme, že skúmanie a overovanie informácií nie je len praktickou zručnosťou, ale aj morálnou povinnosťou. Ako nasledovníci Ježiša Krista sme povolaní nebyť pasívni prijímatelia informácií, ale aktívnymi kanálmi pravdy a lásky, ktoré sa snažia prinášať svetlo pravdy do temnoty tohto sveta.

V dnešnom svete, kde informácie prúdia nezadržateľne ako rieka, je dôležité si uvedomiť, že nie všetko, čo sa na nás valí cez sociálne siete a iné mediálne kanály (TV, rádio či internet), je pravdivé.

„To nás núti zamyslieť sa nad potrebou byť vyučený každej pravde, ako nás napomína apoštol Peter vo svojom liste: „Vy teda, milovaní, znajúc to vopred chráňte sa, aby ste neboli tiež spolu zavedení bludom tých bezbožných a nevypadli tak z vlastnej pevnosti. Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva i teraz i na deň veku. Ameň“ (2. Petrova 3:17-18).

Pravda je našou ochrannou pevnosťou

Vzrastom v pravde a milosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, chránime svoje srdcia pred útokmi klamu. Sme vyzvaní rásť v duchovnej znalosti a múdrosti, čo nám dáva pevný základ našej viery. Jedine poznanie pravdy je našou pevnosťou, ktorá nás chráni od útokov klamu a zvädzačstva. Rovnako ako strom, ktorý zakorenený v pevnej pôde odoláva búrkam, aj my musíme byť zakorenení v pravde, aby sme odolávali búrkam klamných informácií.

Princíp viacerých zdrojov

Prirodzene sa postavuje otázka: Ako rozlišovať pravdu od klamu? Túto otázku sa opäť pokúsime odpovedať pomocou Písma. Múdrosť vychádza z princípu viacerých zdrojov. Písmo nám hovorí: *„Na ústach dvoch svedkov alebo na ústach troch svedkov bude stáť slovo“ (5. Mojžišova 19:15)*. Skúmanie pravdy vyžaduje, aby sme si overovali informácie, ktoré prichádzajú k nám z viac zdrojov, aby sme si utvorili celkový obraz reality. Ak je tá istá informácia povedaná na viacerých na sebe nezávislých miestach, tak je väčšia pravdepodobnosť, že je informácia pravdivá. Nejde len o to, čo počujeme alebo čo čítame, ale o to, ako správne interpretujeme a aplikujeme pravdu do nášho života.

Ako kresťania sme volaní
k múdrosti a rozlišovaniu,
ktoré nám umožňujú
odhaľovať pravdu v mori
dezinformácií a poloprávd.

Bláznovstvo je veriť všetkému

Príslovia nás múdro poučujú o nebezpečenstve slepej viery vo všetko, čo počujeme. „*Hlúpy veri každému slovu; ale opatrný rozumie svojmu kroku*“ (Príslovia 14:15). Tí, ktorí veria všetkému, čo počujú, sú ľahko zvedení. Preto je dôležité vyhnúť sa bláznovstvu a namiesto toho konať s múdrosťou a skúmať, vyhľadávať čo je pravda, ktorá nás potom vedie k správny postojom a rozhodnutiam.

Premena mysle: každodenný proces

Nesmieme zabúdať, že naše uvažovanie je ovplyvnené tým, čo si myslíme a v čo veríme. Avšak, ak sa neustále učíme a skúmame pravdu, naše mysle sa môžu premieňať a posilňovať. Premena mysle je každodenný proces!

Ako kresťania sme vyzvaní obnovovať sa v myslení a neustále sa snažiť o hlbšie poznanie nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista a rozvíjať s Ním osobný vzťah.

V tomto svete, kde dezinformácie a klamstvá číhajú na každom rohu, nech nás náš Pán vedie a chráni. Nech sme opatrní ako hady a čistí ako holubice, aby sme mohli preniknúť cez temnoty klamu a žiariť svetlom pravdy Jeho slova.

Vladimír Zima

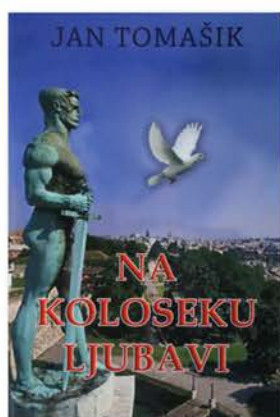

Vladimír Červeni

Krása a moc letničných bohoslužieb

Vždy, keď v ťažkých časoch nájdeme silu skutočne oslavovať a prinesieme „obet chvály“, prináša nám to novú vlnu sily a nové víťazstvo z trónu milosti nášho Boha.

cena: 400,- din

Ján Tomášik

Na koľajniciach lásky

Autor svojou bohatou a dlhoročnou službou zanechal veľké duchovné dedičstvo nasledovným generáciám. Táto kniha, z ktorej sa môžeme tešiť, je len jednou časťou z toho širokého spektra požehnaní, ktorými nás Pán požehnal prostredníctvom Božieho služobníka a autora tejto knihy.

cena: 400,- din

Novinka!

Termosky

Okrem nádherného dizajnu sú tieto termosky zdobené aj biblickými veršami. Káva alebo čaj povzbudia vaše telo a biblický verš vašu dušu – skvelá kombinácia, však?

cena: 600,- din

UDRUZENJE ZA PROMOCIJU HRIŠCANSKIH VREDNOSTI

manna

OBJEDNAJTE SI NA ADRESE:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNŔT „MANNA“

KULPIN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs